

Document de ședință

7.9.2015

B8-0835/2015

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarațiilor Consiliului și Comisiei

în conformitate cu articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la migrație și situația refugiaților
(2015/2833(RSP))

Marina Albiol Guzmán, Cornelia Ernst, Martina Anderson, Malin Björk, Kostas Chrysogonos, Marie-Christine Vergiat, Barbara Spinelli, Lynn Boylan, Matt Carthy, Javier Couso Permuy, Stefan Eck, Tania González Peñas, Takis Hadjigeorgiou, Josu Juaristi Abaunz, Stelios Kouloglou, Merja Kyllönen, Patrick Le Hyaric, Paloma López Bermejo, Liadh Ní Riada, Marisa Matias, Martina Michels, Younous Omarjee, Pablo Iglesias, Sofia Sakorafa, Lola Sánchez Caldentey, Lidia Senra Rodríguez, Neoklis Sylikiotis, Miguel Urbán Crespo, Ángela Vallina, Eleonora Forenza
în numele Grupului GUE/NGL

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la migrație și situația refugiaților
(2015/2833(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
- având în vedere Convenția de la Geneva din 1951 și protocoalele adiționale la aceasta,
- având în vedere Rezoluția sa din 30 aprilie 15 referitoare la cele mai recente tragedii din Mediterana și politicile UE în materie de migrație și azil¹,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 23 aprilie 2015,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 decembrie 2014 referitoare la situația din Mediterana și la necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE²,
- având în vedere discursul Președintelui Parlamentului European pronunțat cu ocazia vizitei sale în Lampedusa din 2 și 3 octombrie 2014, pentru a marca un an de la tragedia din 3 octombrie 2013,
- având în vedere rapoartele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne referitoare la vizitele efectuate de delegațiile sale în Lampedusa în noiembrie 2011, în Iordania în februarie 2013, în legătură cu situația refugiaților din Siria, și în Bulgaria în ianuarie 2014, în legătură cu situația solicitanților de azil și a refugiaților, în special a celor din Siria,
- având în vedere dezbaterile organizate în cadrul ședinței plenare din 9 octombrie 2013 pe tema politicilor UE în domeniul migrației în Mediterana, în care s-a acordat o atenție specială evenimentelor tragice petrecute în largul coastelor insulei Lampedusa,
- având în vedere dezbaterile care au avut loc de la începutul actualei legislaturi în cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne: la 22 iulie 2014, cu privire la punerea în aplicare a comunicării privind activitatea Grupului operativ pentru Marea Mediterană, la 4 septembrie 2014, pe tema activităților Frontex în Marea Mediterană și a Grupului operativ pentru Marea Mediterană și la 24 septembrie 2014 cu privire la Al cincilea raport anual privind imigrația și azilul (2013) (COM(2014)0288), precum și cu privire la raportul anual al Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO) privind situația azilului în Uniunea Europeană (2013),

¹ Texte adoptate, P8_TA(2015)0176.

² Texte adoptate, P8_TA(2014)0105.

- având în vedere Comunicarea Comisiei privind activitatea Grupului operativ pentru Marea Mediterană din 4 decembrie 2013 (COM(2013)0869),
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 20 decembrie 2013,
 - având în vedere Documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 22 mai 2014 referitor la punerea în aplicare a Comunicării privind activitatea Grupului operativ pentru Marea Mediterană (SWD(2014)0173),
 - având în vedere concluziile adoptate de Consiliul European în cadrul reuniunii sale din 26 și 27 iunie 2014, în care sunt definite orientările strategice referitoare la planificarea legislativă și operațională pentru următorii ani din domeniile libertății, securității și justiției,
 - având în vedere orientările politice ale viitoarei Comisii, prezentate de către președintele Juncker în plenul Parlamentului la 15 iulie 2014,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 septembrie 2014 referitor la politicile europene în materie de imigrație,
 - având în vedere angajamentele pe care și le-a luat comisarul pentru migrație, afaceri interne și cetățenie, Dimitris Avramopoulos, cu ocazia audierii sale de către Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne din 30 septembrie 2014,
 - având în vedere concluziile Consiliului din 10 octombrie 2014 privind adoptarea de măsuri pentru o mai bună gestionare a fluxurilor migratorii,
 - având în vedere raportul din aprilie 2012 al Adunării Parlamentare a Consiliului Europei (APCE) intitulat: „Pierderile de vieți omenești din Marea Mediterană: cine este responsabil?”,
 - având în vedere rapoartele anuale ale Raportorului special al ONU pentru drepturile omului în cazul migranților, în special raportul din aprilie 2013 referitor la gestionarea frontierelor externe ale UE și impactul său asupra drepturilor omului în cazul migranților și raportul din aprilie 2014 referitor la exploatarea prin muncă a migranților,
 - având în vedere activitatea desfășurată de ONG-uri și de organizațiile societății civile în Marea Mediterană, care au dat un exemplu în ceea ce privește organizarea de operațiuni de salvare civile nemilitarizate, bazate pe drepturile omului și pe solidaritate,
 - având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât instabilitatea regională și conflictele persistente sunt la originea unei crize umanitare fără precedent în istoria modernă, cu peste 60 de milioane de persoane strămutate în 2014; reamintește că, în 2014, aproximativ 42 500 de persoane au devenit în fiecare zi refugiați, solicitanți de azil sau persoane strămutate intern, iar aceste deplasări au loc în special în țările în curs de dezvoltare, doar 13% dintre ele fiind înregistrate în țările dezvoltate;
- B. întrucât majoritatea statelor membre și-au redus participarea la programele de asistență alimentară, ceea ce a determinat o penurie de alimente în primele țări-gazdă ale

refugiaților, în special în Iordania și Liban.

- C. întrucât conflictele din Siria și Libia, în care statele membre au furnizat armament diferiților actori și le-au acordat finanțare, au dus la o creștere dramatică a numărului de refugiați, evidențiind încă o dată necesitatea ca statele membre ale UE să își respecte obligațiile internaționale de a primi refugiații și de a-i salva pe mare;
- D. întrucât UE și statele sale membre contribuie la susținerea activității infracționale și periculoase pe care o reprezintă introducerea ilegală de migranți, construind garduri și securizând tot mai mult frontierele lor sale externe împotriva migranților și refugiaților, fără a acorda posibilitatea unui acces legal și sigur în UE; întrucât UE și statele sale membre nu răspund, prin urmare, în mod adecvat la decesele din Marea Mediterană și la criza refugiaților care are loc în vecinătatea noastră;
- E. întrucât, potrivit datelor ICNUR, 2 778 de femei, bărbați și copii au fost declarați decedați sau dispăruți în 2015 în încercarea lor de a ajunge într-un loc sigur în Europa; întrucât, în loc să inițieze operațiuni proactive de căutare și salvare, UE a majorat bugetul Frontex; întrucât organizația Medici fără Frontiere (MFF) a evidențiat, într-o declarație făcută la 5 august 2014, lipsa acută a unor operațiuni corespunzătoare de căutare și salvare;
- F. întrucât, potrivit datelor furnizate de ICNUR, Grecia a primit, în perioada ianuarie-august 2015, 229 460 de migranți sosiți pe mare și pe uscat, în timp ce Italia a primit, în perioada ianuarie-iulie 2015, 115 500 de migranți sosiți pe mare; recunoaște eforturile făcute de Grecia pentru a îmbunătăți situația refugiaților, în ciuda absenței unui sprijin european, inclusiv a finanțării;
- G. întrucât, la 5 septembrie 2015, Germania și Austria au permis accesul a mii de refugiați cărora guvernul ungar le interzisese să se îmbarce în trenuri în Budapesta; întrucât este regretabil că aceleași guverne au anunțat reintroducerea controalelor aleatorii la frontiere, în ciuda situației umanitare;
- H. întrucât, în întreaga Europă, au apărut numeroase inițiative ale cetățenilor și ale autorităților locale de sprijinire a refugiaților, precum și apeluri pentru elaborarea unei politici diferite în materie de migrație și azil;
- I. întrucât, potrivit datelor Frontex din 2015, până în prezent, țările de origine cu cel mai mare număr de solicitanți de azil sunt Siria, Afganistan, Eritreea și Irak;
- J. întrucât, în temeiul Convenției de la Geneva din 1951, cetățenii pot solicita azil într-o altă țară, indiferent de țara lor de origine, atât timp cât teama lor de a fi persecutați din cauza rasei, religiei, naționalității, apartenenței la un anumit grup social sau opiniei politice este întemeiată;
- K. întrucât, în cadrul ultimului Consiliu European din 25 și 26 iunie 2015 de la Bruxelles, liderii nu au reușit să ajungă la un acord privind un număr suficient de mecanisme de transfer sau de relocare voluntară pentru solicitanții de azil;
- L. întrucât, în locul actualului proces ad hoc de luare a deciziilor, este necesară dezvoltarea unei abordări pe termen mai lung a operațiunilor proactive și nemilitarizate de căutare și

- salvare, independente de controalele la frontieră;
- M. întrucât situația actuală din Grecia, Italia și Ungaria evidențiază nevoia urgentă de a suspenda Regulamentul de la Dublin și de a găsi alte alternative,
1. aduce un omagiu bărbaților, femeilor și copiilor care și-au pierdut viața de-a lungul anilor încercând să ajungă într-un loc sigur în Europa și transmite sincerele sale condoleanțe, solidaritatea și sprijinul său familiilor victimelor; solicită UE și statelor membre să facă tot posibilul pentru a identifica trupurile neînsuflețite și persoanele date dispărute și pentru a le informa pe rudele acestora;
 2. condamnă lipsa de solidaritate și de responsabilitate la nivelul statelor membre ale UE și tratamentele inumane și degradante la care sunt supuși migranții și refugiații în întreaga Europă, inclusiv actele violente comise de autoritățile de aplicare a legii; solicită, prin urmare, modificarea radicală și imediată a politicilor în materie de migrație și azil;
 3. își exprimă deplina solidaritate față de numărul mare de refugiați și de migranți care fug de conflictele nesfârșite, de încălcările grave ale drepturilor omului, de consecințele fatale ale schimbărilor climatice, de sărăcie și de represiunea severă; reamintește că UE și statele sale membre au o responsabilitate față de refugiații și imigranții care fug din calea războiului, a haosului, a sărăciei, a foamei și a morții, ținând seama, nu în ultimul rând, de politicile economice neoliberale de la nivel mondial, de trecutul lor colonial și de actualele politici neocoloniale;
 4. aduce un tribut numeroaselor inițiative ale cetățenilor și ale autorităților locale din întreaga Europă, care au oferit sprijin refugiaților în absența unui sprijin guvernamental și din partea UE, și a asumării unei poziții de lider de către acestea; recunoaște faptul că aceste inițiative demonstrează că numeroși cetățeni doresc să trăiască într-o Europă a solidarității, în care refugiații și migranții sunt bineveniți; salută, în special, înființarea unei rețele de „orașe pentru refugiați” în Spania și încurajează autoritățile locale să urmeze acest exemplu;
 5. recunoaște necesitatea unui sprijin din partea ONU; invită, prin urmare, ONU să joace un rol major în formularea unui răspuns la criza refugiaților, inclusiv prin adoptarea unei rezoluții a Consiliului de Securitate prin care să se permită solicitanților de azil să ajungă rapid și în condiții de siguranță pe teritoriul european;
 6. îndeamnă toate statele membre și toate instituțiile europene să adopte imediat măsuri pentru a răspunde la situația de criză din Marea Mediterană pe baza solidarității și a distribuirii echitabile a răspunderii, în conformitate cu dispozițiile articolului 80 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, precum și a unei abordări holistice, care să ia în considerare migrația legală și în condiții de siguranță, precum și respectarea deplină a drepturilor și valorilor fundamentale; invită Comisia și Consiliul, în cazul în care nu se poate ajunge la o poziție unificată în cadrul Consiliului cu privire la aceste aspecte, să creeze o coaliție a statelor membre pentru a adopta o politică europeană mai progresistă și mai umană în domeniul refugiaților și al migrării și solicită alocarea unei finanțări substanțiale în acest domeniu, ca parte a cooperării consolidate;
 7. invită UE și statele sale membre să organizeze de urgență o nouă operațiune civilă maritimă permanentă de căutare și salvare în Marea Mediterană, concepută în strânsă colaborare cu organizațiile societății civile și ținând seama de experiențele valoroase în

materie de căutare și salvare, cum ar fi cele ale *Migrant Offshore Aid Station* (MOAS) și Medici fără Frontiere (MFF);

8. regretă faptul că Consiliul European nu a reușit să pună în aplicare un mecanism de solidaritate obligatoriu credibil la nivelul UE, care să includă un regim obligatoriu de relocare și transferuri de urgență între statele membre, ținând seama, în același timp, de dreptul migranților și al refugiaților de a-și alege locul în care doresc să trăiască; invită Comisia să propună, pentru regimul său permanent de transfer, un număr de locuri de transfer care să corespundă nevoilor actuale ale țărilor de primă intrare, pe baza numărului de migranți care au intrat pe mare și pe uscat până în prezent, în 2015;
9. solicită suspendarea imediată a Regulamentului de la Dublin, care nu oferă un acces eficace la azil;
10. solicită Comisiei și statelor membre, în lumina afluxului de refugiați din momentul de față, să activeze imediat Directiva privind protecția temporară (Directiva 2001/55/CE);
11. subliniază necesitatea de a recurge în mai mare măsură la căi sigure și legale și de a consolida acordarea de vize umanitare în temeiul Codului de vize, invitând statele membre să utilizeze în mai mare măsură aceste vize umanitare sau să nu solicite astfel de vize în cazul persoanelor care părăsesc zonele de conflict;
12. subliniază faptul că, pe lângă un program de relocare puternic, statele membre ar trebui să convină să asigure alte căi legale, cum ar fi reîntregirea îmbunătățită a familiei, sisteme de sponsorizare private și regimuri de vize flexibile, inclusiv pentru studii, muncă sau în scopuri medicale;
13. condamnă decizia Consiliului de a concentra toate eforturile reale, inclusiv cele militare, într-o luptă care nu doar că nu dă rezultate, dar este prost orientată, deoarece persoanele care introduc ilegal migranți profită de absența unor rute legale pentru migranți și refugiați; condamnă planul de a distruge ambarcațiunile de-a lungul coastelor Libiei și ale altor țări din Africa de Nord și invită UE și statele sale membre să pună capăt operațiunii EUNAVFOR Med;
14. invită statele membre să creeze de urgență infrastructuri corespunzătoare de primire pentru migranți și solicitanții de azil și să recunoască persoanele care fug de conflictele în curs ca refugiați *prima facie*;
15. regretă faptul că numeroase persoane care fug din statele fragile sau eșuate din cauza încălcării drepturilor omului nu vor beneficia de statutul de refugiați și vor deveni imigranți „fără forme legale”, în ciuda temerii lor justificate de a fi persecutați;
16. condamnă accelerarea și punerea în aplicare a returnărilor planificate din punctele „fierbinți”, pe baza unei liste a țărilor „sigure”; își exprimă îngrijorarea că acest lucru îi va împiedica pe resortisanții și rezidenții acelor țări terțe să depună cereri de azil individuale; evidențiază faptul că abordarea bazată pe conceptul de „țări sigure” afectează drepturile fundamentale ale persoanelor care aparțin grupurilor vulnerabile, cum ar fi femeile care sunt victime ale persecuției bazate pe gen sau persoanele LGBTI; condamnă, în special, anunțul făcut de președintele Juncker potrivit căruia toate țările candidate – inclusiv Turcia și țările din Balcani – trebuie considerate țări sigure;

17. condamnă poziția Comisiei, conform căreia înregistrarea amprentelor prin metode coercitive sau prin măsuri de detenție este considerată o „bună practică” în cazul în care este proporțională; invită Comisia să clarifice în ce mod această practică respectă dreptul persoanelor la demnitatea umană și condamnă punerea în aplicare a acestei practici incriminante de către statele membre;
18. condamnă detenția migranților și solicită desființarea centrelor de detenție; sprijină eforturile făcute în acest sens în unele state membre;
19. solicită suspendarea tuturor acordurilor de readmisie cu țările care nu respectă drepturile fundamentale;
20. invită statele membre să respecte principiul internațional al nereturnării, nu doar în vorbe, ci și în fapte; reamintește că expulzările colective sunt interzise;
21. invită Comisia și statele membre să suspende imediat cooperarea cu țările terțe a căror politică este de a-i împiedica pe migranți și pe refugiați să ajungă într-un loc sigur din Europa și de a-și intensifica controalele la frontieră; solicită întreruperea negocierilor cu privire la aceste acorduri cu țările terțe care nu garantează protecția refugiaților și respectarea drepturilor fundamentale, cum ar fi Eritreea, Sudanul, Somalia, Etiopia și Egiptul, toate acestea fiind țări pe care refugiații le părăsesc, precum și suspendarea procesului de la Karthoum și a celui de la Rabat; solicită, de asemenea, suspendarea oricărei asistențe financiare acordate regimurilor din Egipt și Eritreea, ținând seama de rapoartele ONU și ale ONG-urilor privind cazurile de încălcare a drepturilor omului în aceste țări;
22. respinge propunerile statelor membre de a înființa centre europene de azil sau de detenție în țări terțe și de a implica statele din Africa de Nord și Turcia în operațiunile de căutare și de salvare europene cu scopul de a-i intercepta pe refugiați și de a-i duce înapoi pe țărmurile din Africa sau Turcia; invită Comisia, în acest sens, să prezinte Parlamentului o evaluare a măsurii în care aceste propuneri respectă legislația internațională, în special Convenția de la Geneva, precum și o evaluare a oricăror altor obstacole de natură practică sau juridică care stau în calea implementării lor;
23. reamintește faptul că acordarea de azil este un drept fundamental garantat de legile și obligațiile internaționale, care sunt obligatorii pentru toate statele membre; subliniază, prin urmare, că statele membre ar trebui să folosească în mai mare măsură procedurile pe care le au la dispoziție pentru a trata cererile urgente de protecție, utilizând în mai mare măsură cadrul juridic existent, inclusiv cererile de azil depuse la consulatele lor din țări terțe și procesate după intrarea solicitantului în Europa; reamintește că rata de acceptare a cererilor de azil variază mult de la un stat membru la altul; este preocupat, în acest sens, de politica de reținere și de returnare urmată de anumite state membre în ceea ce îi privește pe „solicitanții de azil respinși”;
24. invită UE și statele sale membre, în lumina impactului dramatic al intervențiilor militare anterioare, care au avut ca efect creșterea numărului de refugiați, să nu participe la conflictele din țările terțe sau să le trimită armament și să îi sprijine pe actorii lor și să promoveze pacea și să respingă intervențiile violente, ca bază a politicii lor externe; invită, în special, UE și statele sale membre să nu intervină militar în Siria sau Libia;

25. reamintește că, în conformitate cu Obiectivele de dezvoltare ale mileniului, statele membre și-au asumat angajamentul de a finanța ajutorul pentru dezvoltare cu până la 0,7% din PIB; regretă că aproape toate statele membre au renunțat la acest angajament; condamnă faptul că unele state membre chiar și-au redus participarea; solicită, în acest context, intensificarea sprijinului acordat de UE organizațiilor societății civile și autorităților locale la toate nivelurile;
26. condamnă afirmațiile și atitudinile xenofobe ale liderilor anumitor state membre și modul în care forțele de extremă dreaptă utilizează criza actuală pentru a răspândi mesajul lor violent; condamnă, de asemenea, faptul că liderii anumitor state membre au în continuare atitudini ambigue și controversate față de refugiați, solicitanții de azil și migrații „din motive economice”; condamnă, în special, toate măsurile adoptate de actualul guvern ungar care contravin dreptului internațional în materie de azil, inclusiv modificarea legislației naționale privind azilul, ridicarea unui nou gard și debarcarea violentă a unui tren de refugiați, precum și declarațiile recente ale prim-ministrului Viktor Orbán;
27. sprijină creșterea substanțială a finanțării acordate Fondului pentru azil, migrație și integrare în 2016; solicită alocarea cu prioritate a tuturor resurselor disponibile din cadrul acestui fond azilului și integrării, în special în domeniul educației, ocupării forței de muncă, sănătății și locuințelor, pentru a promova participarea echitabilă la viața socială;
28. invită Consiliul și statele membre să pună în aplicare inițiativele anunțate deja de Comisie, care vizează consolidarea solidarității și a distribuirii răspunderii la nivelul statelor membre, inclusiv noua propunere privind crearea unui mecanism permanent de relocare, cu o creștere substanțială a numărului de locuri de transfer, ca prim pas în direcția bună, ținând seama de faptul că Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne – comisia competentă în acest domeniu – întocmește în prezent un raport care va reflecta orientările politice pe termen mediu și lung ale Parlamentului în materie de migrare;
29. solicită organizarea de urgență a unei reuniuni europene la nivel înalt pentru a examina modificarea radicală a politicilor din domeniul migrației și azilului;
30. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor și parlamentelor statelor membre.